

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Karla Kondra a soudců JUDr. Igora Pařízka a Mgr. Ley Pavlovové ve věci

žalobkyně: [redacted], IČO [redacted]
sídlo [redacted], [redacted]
zastoupená advokátkou [redacted] . V [redacted] V [redacted]
sídlem [redacted], [redacted]

proti
žalovaným: 1. J. [redacted] I [redacted], narozený dne [redacted]
bytem [redacted], [redacted]
zastoupený obecným zmocněncem [redacted] . J [redacted] Ch [redacted]
bytem [redacted], [redacted]

2. [redacted] . V [redacted] B [redacted], narozený dne [redacted]
bytem [redacted], [redacted]
zastoupený advokátem [redacted] . M [redacted] D [redacted]
sídlem [redacted], [redacted]

3. P. [redacted] H [redacted], narozený dne [redacted]
bytem [redacted], [redacted]
zastoupený advokátem [redacted] . I [redacted] M [redacted]
sídlem [redacted], [redacted]

4. F. [redacted] P [redacted], narozený dne [redacted], zemřelý dne [redacted]
naposledy bytem [redacted], [redacted]

o náhradu škody

k odvolání žalobce a žalovaných 1 a 4 proti rozsudku Okresního soudu v Havlíčkově Brodě ze dne 21. června 2019 č. j. 8 C 120/2016-496, ve znění doplňujícího usnesení ze dne 27. srpna 2019 č. j. 8 C 120/2016-503 a ve spojení s opravným usnesením ze dne 2. září 2019 č. j. 8 C 120/2016-505

takto:

- I. Rozsudek okresního soudu se v odvoláním napadeném výroku I, II, III, V, VI jen ve vztahu k žalovanému 1, IX, X, XI, XIII, XIV jen ve vztahu k žalovanému 1, **potvrzuje**.
- II. Rozsudek okresního soudu se v odvoláním napadeném výroku VI, XII a XIV ve vztahu k žalovanému 4 **mění** jen tak, že se u všech těchto výroků na místo žalovaného 4 týká žalovaného 1, jinak se i v tomto rozsahu **potvrzuje**.
- III. Žalobkyně a žalovaný 1 nemají vůči sobě navzájem právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.
- IV. Žalobkyně je povinna nahradit žalovanému 2 k rukám jeho zástupce náklady odvolacího řízení 7 455 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.
- V. Žalobkyně je povinna nahradit žalovanému 3 k rukám jeho zástupce náklady odvolacího řízení 11 109 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem okresní soud rozhodl, že žalovaný 1 je povinen zaplatit žalobkyni částku 783 Kč do 15 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí (výrok I), žalovaný 2 je povinen zaplatit žalobkyni částku 587 Kč do 15 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí (výrok II), žalovaný 3 je povinen zaplatit žalobkyni částku 1 174 Kč do 15 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí (výrok III), žalovaný 4 je povinen zaplatit žalobkyni částku 1 957 Kč do 15 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí (výrok IV), ohledně požadavku, aby žalobkyni zaplatil žalovaný 1 dalších 43 335 Kč, žalovaný 2 dalších 32 726 Kč, žalovaný 3 dalších 65 452 Kč a žalovaný 4 dalších 109 088 Kč se žaloba zamítá (výrok V), ohledně požadavku, aby žalobkyně zaplatila žalovanému 1 částku 33 333 Kč a žalovanému 4 částku 83 333 Kč, se vzájemný návrh zamítá (výrok VI), ohledně požadavku, aby žalovaní zaplatili žalobkyni dalších 301 Kč, se řízení zastavuje (výrok VII), ohledně požadavku, aby žalobkyně zaplatila žalovanému 1 a žalovanému 4 dalších 183 334 Kč, se řízení o vzájemném návrhu zastavuje (výrok VIII), žalobkyně je povinna nahradit žalovanému 1 na nákladech řízení částku 5 088 Kč do 15 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí (výrok IX), žalobkyně je povinna nahradit žalovanému 2 na nákladech řízení k rukám advokáta [REDAKCE] M. [REDAKCE] D. [REDAKCE] částku 99 106 Kč do 15 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí (výrok X), žalobkyně je povinna nahradit žalovanému 3 na nákladech řízení k rukám advokáta [REDAKCE] I. [REDAKCE] M. [REDAKCE] částku 76 520 Kč do 15 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí (výrok XI), žalobkyně je povinna nahradit žalovanému 4 na nákladech řízení částku 5 088 Kč do 15 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí (výrok XII), žalobkyně je povinna nahradit České republice – Okresnímu soudu v Havlíčkově Brodě na nákladech řízení částku 3 323 Kč do 15 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí (výrok XIII) a žalovaný 1 a žalovaný 4 jsou povinni každý nahradit žalobkyni na nákladech řízení o vzájemném návrhu k rukám advokátky [REDAKCE] H. [REDAKCE] G. [REDAKCE], [REDAKCE], částku 27 637 Kč do 15 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí (výrok XIV).
2. Vyšel ze zjištění, že žalovaní jsou dědici po zemřelém I. [REDAKCE] V. [REDAKCE], jako majiteli domu č. p. [REDAKCE] na [REDAKCE] v [REDAKCE], který zahynul dne [REDAKCE] při jeho požáru, který sám svojí nedbalostí zavinil (dle zjištění hasičů usnul při vaření oběda na propanbutanovém vařiči ve svém bytě v domě). K požáru a hašení domu došlo v jeho

- horním patře, přičemž žalobkyní pronajaté nebytové prostory na obchod prodejem [REDACTED] se nacházely v přízemí domu a nebyly požárem ani hašením přímo zasaženy.
3. Žalobkyně v řízení neprokázala, že by v důsledku požáru a jeho hašení jí byla způsobena žalovaná škoda (nad rámec plnění pojišťovny 341 210 Kč), a to 391 271,78 Kč na cennostech [REDACTED] a dále 1 445,50 Kč na zásobách, a v tomto rozsahu proto okresní soud žalobu zamítl. Žalobě vyhověl jen ohledně prokázaného požadavku na náhradu škody za poškozené elektrospotřebiče a poškozený nábytek v rozsahu 6 046 Kč a spoluúčast žalobkyně na pojištění 1 000 Kč, a to v rozsahu dědických podílů žalovaných (§ 1701, § 2910, § 2911 a § 2951 o. z.)
 4. Neshledal důvodný ani vzájemný návrh žalovaných 1 a 4 na zaplacení náhrady škody 300 000 Kč, která jim měla vzniknout snížením obdržené kupní ceny domu z 5 200 000 Kč na 4 850 000 Kč tím, že žalobkyně provedla demontáž a odvezla část vybavení domu, jako např. umyvadla, dřezy, topení, sprcha, elektroinstalace, ochranné míče, apod. (§ 2952 o. z.). Kupní cena totiž byla snížena především v důsledku požáru zaviněného právním předchůdcem žalovaných a absence pevného vybavení stavby. Navíc žalovaný 1 zde svůj nárok uplatnil až po koncentraci řízení dle § 118b o. s. ř. a v řízení nebylo prokázáno, že by žalobkyně dané vybavení domu odvezla nad rámec toho, co jí patřilo.
 5. Proti rozsudku podala odvolání žalobkyně, a to výslovně do jeho výroku V, IX, X, XI, XII, XIII a XIV, a dále i žalovaní 1 a 4 výslovně do jeho výroků I, IV, VI a XIV.
 6. Žalobkyně v odvolání namítala, že žalovaná škoda na cennostech a zásobách byla prokázána, a to výsledkem jejich jednání, prodávačů a předloženým znaleckým posudkem, dle nichž její obchod při hašení požáru byl zasažen vodou i dýmem. V řízení bylo rovněž prokázáno, že ke škodě došlo výlučně a jen nedbalostním jednáním právního předchůdce žalovaných, kteří by jí proto měli nahradit náklady řízení. Navrhla proto, aby krajský soud v tomto smyslu napadený rozsudek změnil, žalobě vyhověl a žalovaným uložil nahradit jí náklady řízení.
 7. Žalovaní 1 a 4 v odvolání předně namítali, že žaloba je vůči nim účelová a ani v části, v níž jí bylo vyhověno, nebyly nároky žalobkyně spolehlivě prokázány. Dále namítali, že jejich vzájemný návrh vůči žalobkyni je důvodný a měl by zde být vypracován znalecký posudek ohledně přesné výše škody vzniklé demontáží a odvezením části vybavení domu. Navrhli proto, aby krajský soud v tomto smyslu napadený rozsudek změnil tak, že žalobu vůči nim zcela zamítne a naopak plně vyhovějí jejich vzájemnému návrhu vůči žalobkyni.
 8. Žalovaní 2 a 3 ve vyjádřeních k odvolání navrhli, aby krajský soud napadený rozsudek potvrdil a ztotožnil se s okresním soudem v jeho skutkových i právních závěrech. Poukázali na to, že žalobkyně neunesla břemeno tvrzení a důkazní, rozsah poškozeného zboží byl stanoven jen na základě jejich vlastních údajů a v řízení objektivně prokázán nebyl, nadto, když jí užívané prostory ani nebyly požárem přímo zasaženy.
 9. V průběhu odvolacího řízení žalovaný 4 dne [REDACTED] zemřel. Pravomocným usnesením krajského soudu ze dne 4. 11. 2020 č. j. 20 Co 40/2020-596 bylo podle § 107 odst. 1 a 2 o. s. ř. rozhodnuto, že se bude na jeho místě pokračovat s žalovaným 3 jako jeho jediným procesním nástupcem (jediným dědicem). Žalovaný 3 tedy ve smyslu § 107 odst. 4 o. s. ř. musel přijmout stav řízení, jaký zde byl ke dni jeho nástupu do řízení na místo žalovaného 4, a současně dne 24. 11. 2020 krajskému soudu sdělil, že na odvolání žalovaného 4 vůči napadenému rozsudku i sám nadále trvá.
 10. Poté krajský soud pravomocným usnesením ze dne 2. 12. 2020 č. j. 20 Co 40/2020-613 ve smyslu § 107a o. s. ř. vyhověl návrhu žalovaného 3 ze dne 27. 11. 2020 v tom, aby žalovaný 1 vstoupil do řízení na jeho místo ohledně vzájemného návrhu týkajícího se požadavku původního zemřelého žalovaného 4 vůči žalobci na zaplacení 83 333 Kč, neboť žalovaný 3

tento nárok jako jediný dědic zdědil po zemřelém žalovaném 4 a následně jej písemnou smlouvou o postoupení pohledávky ze dne 27. 11. 2020 v plném rozsahu postoupil na žalovaného 1, který se svým vstupem do řízení v tomto rozsahu vyslovil dne 27. 11. 2020 písemně souhlas.

11. Teprve pak krajský soud jako soud odvolací (§ 10 odst. 1 o. s. ř.) po zjištění, že odvolání je v obou případech přípustné (§ 201 o. s. ř.), obsahuje všechny podstatné náležitosti (§ 205 o. s. ř.) a je podáno osobou oprávněnou a včas (§ 201 a § 204 o. s. ř.), projednal odvolání u jednání (§ 214 odst. 1 o. s. ř.). Přezkoumal napadený rozsudek v mezích, ve kterých se odvolatelé domáhali jeho přezkoumání (§ 212 o. s. ř.), a to i ve vztahu k žalovanému 2 a 3, kteří sice sami za sebe odvolání nepodali, ale přesto odvoláním žalobkyně dotčeni byli (§ 206 odst. 2 věta druhá o. s. ř.). Přihlížel přitom i k důvodům, které nebyly v odvolání uplatněny (§ 212a odst. 1 o. s. ř.), ale žádné odvolání neshledal opodstatněné.
12. Krajský soud zcela sdílí správné skutkové i právní závěry okresního soudu, na základě nichž žalobě jen částečně, v minimálním rozsahu vyhověl, v převážné části ji zamítl a zcela zamítl i vzájemný návrh žalovaných 1 a 4. Pro stručnost plně odkazuje na přiléhavé a výstižné odůvodnění napadeného rozsudku a jen k jeho doplnění a k odvolacím námitkám žalobkyně a žalovaných 1 a 4 dodává následující.
13. Žalobkyně i žalovaní 1 a 4 v odvolání primárně zpochybňovali hodnocení provedeného dokazování okresním soudem co do prokázání jejich tvrzení. Hodnocení důkazů (co do jejich zákonnosti, věrohodnosti a vztahu k dokazované skutečnosti) však přísluší toliko soudu, nikoliv účastníkům řízení (§ 132 o. s. ř.). Krajský soud má za to, že okresní soud provedl dokazování v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí ve věci samé, provedené důkazy řádně zhodnotil a vyvodil z nich správné skutkové závěry. Krajský soud se s jeho skutkovými zjištěními ztotožňuje a přebírá je za svá, přičemž nelze přitom uvažovat, že by skutkové závěry okresního soudu odporovaly výsledkům provedeného dokazování či se od něj odchýlovaly.
14. Na tomto místě krajský soud musí zdůraznit, že v řízení o náhradu majetkové újmy (náhradu škody) dle § 2894 a následujících o. z. je žalobce nucen unést břemeno tvrzení a důkazní ohledně všech žalovaných nároků, a to ve velmi vysoké míře pravděpodobnosti, téměř hraničící s jistotou (§ 101 odst. 1 písm. a/ a b/, § 120 odst. 1 o. s. ř.). To se však žalobkyni v projednávané věci u žaloby vůči všem žalovaným téměř vůbec nezdařilo (a to zejména co do výše škody, resp. rozsahu poškozených věcí, tj. [redacted] a zásob) a stejně tak se to už vůbec nezdařilo žalovaným 1 a 4 u jejich vzájemného návrhu vůči žalobkyni (a to zejména co do příčinné souvislosti, tj. snížení kupní ceny domu výlučně a jen v důsledku demontáže a odvozu věcí patřících žalobkyni), a to přes opakované přiléhavé poučení okresního soudu ve smyslu § 118a odst. 1 a 3 o. s. ř. a z důvodů jím podrobně uvedených v bodě 28 a 32 odůvodnění napadeného rozsudku, na něž krajský soud může jen odkázat a ztotožnit se s nimi.
15. Krajský soud tak může jen ve shodě s okresním soudem opakovat, že z provedeného dokazování nelze nijak, natož pak spolehlivě a s vyšší mírou pravděpodobnosti dovodit, že žalobkyně utrpěla škodu na [redacted] a zásobách v žalovaném rozsahu. Žádný věrohodný důkaz k tomu proveden nebyl, když z výslechu hasičů, jednatelů a prodavačů žalobkyně přesný rozsah takto poškozených věcí vůbec zjistit nelze a současně jsou zde značné pochybnosti o tom, v jakém rozsahu zboží poškozeno bylo a v jakém nikoliv, příp. jen tak, že je bylo možno opravit a dále prodat (když např. sám jednatel žalobkyně vypověděl, že převoz poškozených [redacted] nikdo nekontroloval, velké množství jich se ztratilo, tj. nebylo poškozeno, část bylo možno opravit, ale část nikoliv, a ta byla zklikvidována, apod.).
16. Ohledně vzájemného návrhu žalovaných 1 a 4 lze jen dodat, že podle výsledků dokazování byla kupní cena 4 850 000 Kč primárně stanovena vyjednáváním stran kupní smlouvy

v rámci procesu jejího uzavírání (viz § 1725 o. z.). Nikde zde proto nebyla předem žádná jistota, či vysoká míra pravděpodobnosti s ní hraničící pro žalované 1 a 4, že dům prodají za jimi plánovanou vyšší kupní cenu 5 200 000 Kč (např. ohledně této kupní ceny nedošlo k uzavření smlouvy budoucí v době před požárem, apod.). Ke snížení kupní ceny v rámci vyjednávání pak došlo primárně v důsledku poškození domu požárem zaviněným jejich právním předchůdcem, když odstěhování se žalobkyně z něj bylo již jen následnou (vynucenou) reakcí, bez počáteční, rozhodující příčinné souvislosti (jak i správně uvažoval okresní soud v bodu 32 odůvodnění napadeného rozsudku). Nadto pokud cena domu byla stanovena bez žalobkyní odvezeného vybavení v nižší částce, žalovaným 1 a 4 zde nic nebránilo se jednak vůči ní domáhat vrácení tohoto vybavení (pokud by mělo být v jejich vlastnictví), příp. náhrady vzniklé škody za jejich nevrácení, což ale v tomto řízení neučinili, neboť svůj vzájemný návrh skutkově opřeli (vymezili) jen o škodu na ušlém zisku na kupní ceně (srov. § 2951 odst. 1 a § 2952 o. z.). Krajský soud proto ve shodě s okresním soudem neprováděl dokazování ohledně snížení hodnoty domu o jeho vybavení odmontované a odvezené žalobkyní, nadto když v řízení před okresním soudem ani nebylo prokázáno, že by si žalobkyně odvezla vybavení, které jí nepatřilo.

17. Okresní soud konečně nepochybil ani při rozhodnutí o nákladech řízení ve vztahu k žalobkyni, neboť ta byla se svým žalobním požadavkem téměř neúspěšná a výše žalovaného plnění zde ve smyslu § 142 odst. 3 o. s. ř. nezávisela ani na znaleckém posudku, ani na úvaze soudu (pod níž nelze podřadit hodnocení provedených důkazů a závěr o unesení či neunesení důkazního břemene).
18. Se zřetelem k výše uvedenému tudíž krajský soud podle § 219 o. s. ř. napadený rozsudek jako ve výroku věcně správný potvrdil, resp. jej toliko přizpůsobil tak, aby odpovídal výslednému procesnímu nástupnictví žalovaného 1 na místě zemřelého žalovaného 4.
19. O nákladech odvolacího řízení krajský soud rozhodl v souladu s § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř. a ve vztahu mezi žalobkyní a žalovaným 1 žádnému z nich právo na náhradu nákladů nepřiznal, neboť žádný z nich nebyl se svým odvoláním vůči sobě navzájem úspěšný, přičemž předmět odvolacího řízení zde byl přibližně stejný (když do procesního neúspěchu žalovaného 1 je nutno zahrnout i neúspěch z titulu procesního nástupnictví po zemřelém žalovaném 4). Ve vztahu mezi žalobkyní a žalovanými 2 a 3 však již procesně neúspěšné žalobkyni uložil nahradit jim náklady odvolacího řízení, neboť ti se v něm toliko ubránili jejímu odvolání.
20. Náklady řízení žalovaného 2 činí celkem 7 455 Kč a tvoří je 1. mimosmluvní odměna advokáta 4 920 Kč za dva úkony právní služby po 2 460 Kč, spočívající v sepisu vyjádření k odvolání a účasti u odvolacího jednání dle § 7 bod 5, § 11 odst. 1 písm. g/ a k/ at., 2. paušální náhrada hotových výdajů 600 Kč dle § 13 odst. 3 a. t. za dva výše citované úkony právní služby po 300 Kč, 3. náhrada cestovních výdajů advokáta dle § 13 odst. 4 a. t. za jízdné k jednání odvolacího soudu ve výši 1 535 Kč, tj. spotřebované palivo a náhradu za použití vozidla (viz § 1 a § 4 vyhl. č. 589/2020 Sb.), 4. náhrada za promeškaný čas advokáta v souvislosti s výše poskytnutými úkony právní služby ve výši 400 Kč za 4 půlhodiny po 100 Kč strávených cestou ze sídla advokáta ke krajskému soudu a zpět dle § 14 odst. 1 písm. a/, odst. 3 a. t.
21. Náklady řízení žalovaného 3 činí celkem 11 109 Kč a tvoří je 1. mimosmluvní odměna advokáta 7 560 Kč za dva úkony právní služby po 3 780 Kč, spočívající v sepisu vyjádření k odvolání a účasti u odvolacího jednání dle § 7 bod 5, § 11 odst. 1 písm. g/ a k/ a. t., 2. paušální náhrada hotových výdajů 600 Kč dle § 13 odst. 3 a. t. za dva výše citované úkony právní služby po 300 Kč, 3. náhrada cestovních výdajů advokáta dle § 13 odst. 4 a. t. za jízdné k jednání odvolacího soudu ve výši 1 021 Kč, tj. spotřebované palivo a náhradu za

použití vozidla (viz § 1 a § 4 vyhl. č. 589/2020 Sb.) a 4. 21% DPH dle § 137 odst. 3 o. s. ř. ze všech předchozích částek ve výši 1 928 Kč.

22. V souladu s § 149 odst. 1 o. s. ř. jsou tyto náklady odvolacího řízení splatné k rukám zástupců žalovaných 2 a 3 ve lhůtě dle § 160 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné dovolání jen za splnění podmínek daných § 237 a násl. o. s. ř., přičemž přípustnost dovolání je zde oprávněn zkoumat jen dovolací soud. Dovolání lze podat do dvou měsíců od doručení stejnopisu tohoto rozsudku u Okresního soudu v Havlíčkově Brodě a rozhoduje o něm Nejvyšší soud se sídlem v Brně jako soud dovolací.

Hradec Králové 5. ledna 2021

JUDr. Karel Kondr v. r.
předseda senátu